

65.011

Савків У. С.¹, Сидор Г. В.²

¹к. е.н., доц., доцент кафедри обліку і оподаткування, Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника, м. Івано-Франківськ, Україна

²к. е.н., доц., доцент кафедри фундаментальних та спеціальних дисциплін, Чортківський навчально-науковий інститут підприємництва і бізнесу, Західноукраїнський національний університет, м. Чортків, Україна

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

У сучасних умовах господарювання зростає роль організаційного забезпечення інформаційних процесів управління підприємством. Сьогодні менеджмент здійснюється з урахуванням системних можливостей використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів підприємств. З метою створення потужного інформаційного потенціалу підприємства автоматизовані операції інформаційного процесу варто інтегрувати до функцій управління підприємством.

Сучасне управління неможливе без застосування комплексної технології управління, заснованої на сучасному програмному забезпеченні, що дає змогу впорядкувати інформаційні процеси та надати доступ до необхідних даних.

Інформаційний процес можна трактувати як сукупність взаємопов'язаних дій, спрямованих на взаємодію між підрозділами та обмін інформацією між внутрішнім і зовнішнім середовищем підприємства. Продуктивність інформаційного процесу залежить від його швидкості, кількості користувачів, цільової спрямованості, потреб бізнес-процесів, розгалуження та втрат під час переміщенні інформації тощо.

Інформаційний процес тісно пов'язаний із загальною організаційно-економічною системою. Це дає змогу інтегрувати, координувати і регулювати функції управління в контексті інформаційної інтерпретації.

З метою підвищення продуктивності інформаційного процесу зовнішня та внутрішня інформація мають бути органічно інтегровані. Для оптимальної організації інформаційних процесів, рух інформації має відбуватися в заплановані терміни і у визначеному обсязі, а інформаційний обмін між окремими структурними підрозділами підприємства і посадовими особами має бути суворо регламентований [2].

Досвід зарубіжних і вітчизняних підприємств показує, що є об'єктивна залежність між темпом зростання інформаційної оснащеності та динамікою виробничо-фінансових показників, тому для оптимізації інформаційних процесів управління підприємства та інших виробничих функцій необхідний комплексний аналіз рівня та динаміки ефективності

організаційного забезпечення інформаційних процесів управління. Ефективна діяльність підприємства залежить від здатності передбачати та змінювати структуру виробництва й управління, розробляти і впроваджувати у виробництво нові види продукції, планувати обсяги виробництва відповідно до потреб ринку та своєчасно забезпечувати якісне управління підприємством у довгостроковій перспективі.

Управління – це один із видів інтелектуальної праці, процес якого охоплює спостереження за фактами, фіксування і зберігання даних, перетворення їх в інформацію, контроль, аналіз прийнятих управлінських рішень.

На думку Б. Района [3], не інформація виникає з управління, а управління здійснюється на основі інформації та інформаційного процесу.

Інформаційний процес управління підприємством можна визначити як сукупність взаємопов'язаних дій, спрямованих на взаємодію між підрозділами на основі обміну інформацією між внутрішнім та зовнішнім середовищами, що сприятимуть зростанню вартості підприємства.

Для забезпечення ефективно організації інформаційних процесів управління варто дотримуватися принципу системності, неперервності, інтегрованості та економічної обґрунтованості.

Інформаційний процес на підприємстві має виконувати своє функціональне призначення – інформування користувачів усіх рівнів. Поняття «організаційне забезпечення» – це важлива складова забезпечення діяльності підприємства, яку використовують поряд з фінансовим, інформаційним та іншими видами забезпечення.

Дослідження та аналіз терміна «організаційне забезпечення» дає можливість виокремити основні підходи до його визначення, які можна згрупувати за підходами.

Згідно з нормативним та процесним підходами, організаційне забезпечення розглядається як сукупність методів та заходів, які застосовує об'єкт управління.

Прибічники структурного підходу визначають організаційне забезпечення як структуру управління, яка чітко визначає та регламентує права й обов'язки суб'єктів управління. Цінність структурного і нормативного підходів полягає у здатності запобігати повторенню помилок, проте їх застосування в умовах постійно змінного середовища не завжди задовольняє потреби управління [5].

Процесний підхід має можливість адаптуватися до певної ринкової ситуації. Жоден з підходів не відображає розмаїття процесів, що відбуваються на підприємствах у сучасних умовах. Тому доцільно застосовувати комплексний структурно-процесний підхід [4].

Таким чином, організаційне забезпечення – це сукупність структур і правил, які забезпечують умови для процесів, що необхідні для функціонування системи на якісному рівні через залучення необхідних ресурсів, організацію взаємозв'язків між елементами та ліквідації відхилень, що можуть виникати у системі управління підприємством.

Ефективність перебігу організаційного забезпечення можна гарантувати через постійне вдосконалення інформаційного процесу та створення середовища, яке підтримувало би інформаційну діяльність підприємства.

Основним орієнтиром для ухвалення рішень є кінцева мета діяльності, її визначення – принципове.

Мета організаційного забезпечення інформаційних процесів управління підприємством – підтримка стабільного функціонування системи, реалізація запланованих програм шляхом забезпечення ресурсами, організація взаємозв'язків між елементами та ліквідація відхилень, які можуть виникати у системі управління.

З метою забезпечення високого рівня організованості будь-якої діяльності необхідно, щоб вона була спроектована, націлена, регламентована, нормована, забезпечена необхідними інструкціями, інформацією і ресурсами, здійснювалася за раціональною для певних умов технологією [1].

На основі проведеного аналізу змісту поняття «організаційне забезпечення інформаційних процесів управління підприємством» виокремлено такі його особливості:

- ефективність, яка досягається шляхом розподілу обов'язків;
- суворі ієрархічність, що дає можливість контролювати виконання інформаційних процесів;
- формально встановлена і чітко зафіксована система правил, що забезпечує однотипність управлінської діяльності;
- здатність управлінської підсистеми виконати всі функції управління;
- комплексна організація інформаційних процесів між системою загалом та середовищем, яка досягається через системність взаємопов'язаних дій, явищ, а також планування, прогнозування, управління суб'єктом та об'єктом підприємницької діяльності.

Комплексність організаційних дій на всіх рівнях може бути зведена до укрупненого переліку таких напрямків: створення або реорганізація організаційної структури; організаційне забезпечення ефективного функціонування організаційної структури та її гармонійний розвиток; вдосконалення організаційних відносин та зв'язків; підвищення рівня взаємодії елементів організаційної структури; належна організація операцій, процесів, робіт та їхня оптимізація; організаційний аналіз і проектування;

диверсифікація виробничої діяльності; інтеграція організаційної структури інформаційних процесів управління у зовнішнє середовище.

Організаційне забезпечення інформаційних процесів управління підприємством відіграє провідну роль у забезпеченні ефективної діяльності будь-якого суб'єкта господарювання, що сприяє підвищенню рівня керованості та конкурентоспроможності економіки та її інноваційному розвитку. Створення інформаційного забезпечення, яке відповідає сучасним вимогам, – головний чинник у системі ухвалення оптимальних управлінських рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гриньова В. М., Салун М. М. Організація виробництва : підруч. Київ : Знання, 2009. 582 с.
2. Ващенко Л. О. Інформаційне забезпечення аналізу фінансового стану підприємств в сучасних умовах. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету : Економічні науки*. Кіровоград : КНТУ, 2008. Вип. 14. С. 81–85.
3. Райан Б. Практика корпоративного управління в Україні. *Міжнародна фінансова корпорація*. 2005. 88 с.
4. Мельник Л. Г. Теория самоорганизации экономических систем : монография. Сумы : Университетская книга, 2012. 439 с.
5. Управління діяльністю підприємства у конкурентному середовищі : монографія / [Л. В. Соколова, Г. М. Верясова, О. В. Манакова та ін.]. Х. : СМІТ, 2010. 189 с.

УДК 339

Салун М. М.¹, Омельченко В. Л.²

¹ д.е.н., проф., ХНЕУ ім. С. Кузнеця, Харків

² здобувач вищої освіти, ХНЕУ ім. С. Кузнеця, Харків

ПОТОЧНИЙ СТАН ФЕШН-РІТЕЙЛУ В УКРАЇНІ

Підприємцям фешн-рїтейлу 2020 р. принїс не тїльки зменшення обсягу ринку на 45% [3], а також змїни вподобань та стилю життя споживачїв (збїльшення продажїв у сегментї спортивного одягу і взуття), перехїд на «бережливе виробництво та сервїс» (без формування запасїв та надлишків при зменшеннї величин замовлень та партї виробництва), формування «демократичних» брендїв або лїнійок продукцїї поряд із вже їснуючими, добре вїдомими на ринку, для активїзацїї он-лайн продажїв та проведення акцїйних розпродажїв, формування нових платформ та вдосконалення їх юзабїлїтї в мобїльнїй версїї (адже 80% покупцїв користуються смартфонами), а також активїзацїю розвитку формату з персоналїзованим сервїсом. Все це привело до активного корегування планїв розвитку українських та